

техніки...». Це більш точно відповідатиме сутності керівництва як діяльності та визначатиме предмет злочину.

4. У чч. 3 та 4 ст. 260 КК передбачити кваліфікований («Участь у складі зазначеного у частині першій цієї статті формування у нападі на підприємство, установу, організацію чи фізичну особу...») і особливо кваліфікований склади злочину («Діяння, передбачене частиною третьою цієї статті, що спричинило загибель людини або інші тяжкі наслідки...»).

5. Передбачити у ст. 260 КК заохочувальну норму («Особа звільняється від кримінальної відповідальності за діяння, передбачене частиною першою цієї статті, якщо вона добровільно вийшла зі складу парамілітарного формування та повідомила про його існування органи державної влади») та примітку («Під парамілітарним формуванням слід розуміти об'єднання фізичних осіб, що побудоване на засадах єдиноначальства, підпорядкованості та дотримання дисципліни, у якому проводиться військова, спеціальна чи фізична підготовка та яке може мати на озброєнні вогнепальну чи холодну зброю, бойові припаси, вибухові речовини або вибухові пристрої, бойову техніку»).

Шеремет О.С., професор кафедри кримінального права Класичного приватного університету м. Запоріжжя, к.ю.н., доцент

ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: РЕАЛЬНІСТЬ ЗАВДАННЯ

Сутність будь-якої держави, яка прагне стати на шлях демократії, проявляється в одному з фундаментальних прав його суспільства – народовладді. Тільки народ повинен встановлювати владу, захищати та охороняти її. Через відповідні державні органи та органи місцевого самоврядування суспільство може і

повинно здолати кризові явища в політичній, економічній, соціальній та духовній сферах.

Як відомо в останній час викриваються все більше корупційних схем, які підтверджують, що корупцією в тій чи іншій мірі заражені усі верстви державної влади та управління. Найбільш корумпованими виявилися структури, що пов'язані з питаннями цільового фінансування, приватизації, ліцензування, газотранспортної сфери, контрольно-ревізійної діяльності, а також судові і правоохоронні органи.

Проблема протидії корупції не нова, їй присвячено немало робіт, у яких детально досліджувались сутність, поняття корупції, окремі склади злочинів та заходи протидії. Проте, з моменту проголошення незалежності України й до цього часу, питання про корумпованість залишаються вкрай актуальними й важливими, й такими котрі потребують термінового вирішення.

Одночасно, українське суспільство намагаються переконати в тому, що корупція існувала завжди, витoki цього явища можна зустріти, поринаючи в глибину нашої історії. І хоча назви цього явища в пам'ятках історії права змінювались (мздоїмство, лихоїмство, хабарництво, корупція), сутність залишалася. Протягом століть застосовувались спроби подолати це ганебне явище шляхом застосування різних каральних заходів, проте бажаного ефекту не було досягнуто.

Корупція – проблема інтернаціональна. Як зазначав у 1997 р. на конференції глав парламентів Центральної Європи голова Палати депутатів Лучано Віоланте, корупція притаманна усім країнам, незалежно від рівня економіки та політичного устрою. Жодна держава не може вважати себе захищеною від такого явища – справа лише в його масштабах. Корупцію він назвав проблемою національної безпеки будь-якої держави.

Цілком очевидно, що протидіяти корупції неможливо лише шляхом прийняття «вузьких» політичних рішень. Ще більш очевидним (з врахуванням історичного досвіду) є те, що викоренити корупцію лише залякуванням та усілякими репресивними заходами також неможливо. Адже для багатьох

державних службовців вчинення корупційних дій стали нормою, основним джерелом доходів, яке набагато разів перевищує їх заробітну платню. Ними створені спеціальні схеми та системи захисту, що перешкоджають притягненню до кримінальної відповідальності винних осіб. Достатньо поглянути на маєтки та дорогі автомобілі вищого та середнього класу чиновників, щоби підтвердити такі висновки. Люстрація, яку вимагає більша частина українського суспільства також дає збої, зустрічаючи супротив все тих же представників влади. Зубожіння, страх перед майбутнім, падіння рівня моральності, дискредитація тих, хто намагається протидіяти корумпованим схемам – все це призводить до втрати орієнтації у пошуку протидії корупції.

За таких умов ми вважаємо, що органи місцевого самоврядування повинні взяти на себе тягар супротиву корупції, а завдання щодо протидії їй вважаємо цілком реальними і першочерговими. В першу чергу необхідно запроваджувати ефективні регіональні економічні та соціальні заходи. Реалізація антикорупційних заходів місцевою громадою повинна забезпечуватись належними фінансовими механізмами. Необхідно налагодити взаємозв'язок і контроль за діяльністю правоохоронних органів з питань виявлення і притягнення до кримінальної відповідальності осіб, винних у вчиненні корупційних дій.

Наостанок зазначимо, що стратегічним напрямом органів місцевого самоврядування щодо протидії корупції повинні стати системні комплексні профілактичні заходи. В першу чергу, в своїх лавах представники громадськості та власних структур повинні створити клімат нетерпимості і неприйняття будь-яких корупційних діянь. Одночасно, органи місцевого самоврядування повинні розробити механізм громадського контролю за діяльністю суддів, правоохоронців, інших державних службовців з метою запобігання корупції.